

Arrestnummer <i>C1366</i> / 2025
Repertoriumnummer 2025 / <i>889</i>
Datum van uitspraak 7 maart 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal 2024/PGG/1688 2024/VJ11/898

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/1688 - 2024/VJ11/898

Not.nr. DE.64.97.000279/2022

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (RRN
met Marokkaanse nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

2. nr. (RRN
met Belgische nationaliteit,
geborer
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

opzettelijk achterlaten of beheren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het Materialendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd in strijd met de voorschriften van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen of de uitvoeringsbesluiten ervan, namelijk:

afgedankte voertuigen te hebben gestald en niet tijdig te hebben ingeleverd bij een erkend centrum voor depollutie, demontage en vernietiging van afgedankte voertuigen, alsook andere afvalstoffen zoals autobanden, jerrycans, een bumper en schroot te hebben opgeslagen op een braakliggend perceel,

(art. 16.6.3, § 1, eerste lid en 16.6.4 decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; art. 3, 1° en 7°, 12, § 1 en 69 decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen)

te in de periode van 5 maart 2021 tot en met 5 oktober 2021
door

eveneens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4. decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 18 juni 2024 bij verstek als volgt:

“Op strafgebied

Ten aanzien van eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

*tot een **geldboete** van **3.200,00 EUR**, zijnde **400,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 34,56 EUR, te vermeerderen met de kosten van betekening van dit vonnis.

Ten aanzien van tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

tot een **geldboete** van **3.200,00 EUR**, zijnde **400,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 34,56 EUR, te vermeerderen met de kosten van betekening van dit vonnis.

Herstel

- veroordeelt tot het inzamelen, vervoeren en legaal verwerken van de afvalstoffen (alle afgedankte voertuigen en achtergelaten afval), dewelke op de plaats, gelegen te kadastraal

, in strijd met het Materialendecreet werden achtergelaten en dit binnen een **termijn van zes maanden**;

- zegt dat elk gehouden zullen zijn tot betaling aan
het openbaar ministerie van een **dwangsom** van **100,00 EUR** per dag vertraging in de naleving van de verwijdering van de in strijd met het Materialendecreet aanwezige afvalstoffen en dit vanaf de dag volgend op het verstrijken van de termijn van zes maanden.

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan."

1.2 Dit verstekvonnis werd met toepassing van artikel 38, § 1 Gerechtelijk Wetboek op 23 augustus 2024 aan de woonplaats van de beklaagden betekend.

1.3 Tegen dit verstekvonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 2 juli 2024 door beide beklaagden;
- 4 juli 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden op diezelfde data ook elk een verzoekschrift in op de griffie, zoals voorgeschreven door artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 23 januari 2025 in het Nederlands:

- de beklaagden vertegenwoordigd door meester
advocaat met kantoor te voor meester
advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door advocaat-generaal.

2.1 De beide verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 18 juni 2024 zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de grievenformulieren zijn tijdig ingediend.

2.2 De advocaat van de beklaagden duidde in de voor beide beklaagden afzonderlijk ingediende grievenformulieren telkens nauwkeurige grieven aan over de schuld en de straf. In de rubriek "*Andere*" vraagt ze in ondergeschikte orde om geen herstel te willen opleggen, minstens om de hersteltermijn te verlengen en de dwangsom te verminderen.

Het openbaar ministerie kruiste de rubriek "*Procedure*" aan, met de verduidelijking dat de feiten eerder een inbreuk op artikel 5.2.4.2, § 1/1 Vlarema zijn. Daarnaast kruiste het de

Uiteindelijk werden de 3 keuringsbewijzen op 27 oktober 2021 bezorgd, waarbij kon worden vastgesteld dat deze reeds meer dan 2 jaar waren vervalLEN. Er werd nog een laatste termijn toegestaan tot 14 december 2021 om de auto's te herstellen en te laten keuren, maar zonder resultaat. Na vele waarschuwingen en mails waarop verschillende uitvluchten volgden, werd een pv opgemaakt.

2. Op 21 juni 2022 werd tweede beklagde verhoord door de politie. Haar man bevestigde haar verklaring. Ze verklaarde dat hun verzekering de inbreuken niet begreep. De voertuigen staan op privéterrein en betreffen volgens haar geen wrakken. Ze zouden de auto's niet verplaatsen. De voertuigen zijn reservewagens en zouden niet lekken. Er was verder geen afval op het terrein aanwezig. Momenteel stonden er 2 voertuigen."

4. Uit de omschrijving van de feiten bij de telastlegging volgt dat de daarbij vermelde wettelijke bepalingen moeten worden aangevuld met artikel 12, § 2 Materialendecreet en artikel 5.2.4.2, § 1/1 Vlarema, wat het hof hierbij doet.

5. Met betrekking tot de schuld van de beklagden overwoog de eerste rechter terecht:

"1. Beklagden moeten zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het opzettelijk achterlaten of beheren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het Materialendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan in de periode van 5 maart 2021 tot en met 5 oktober 2021.

2. Gelet op de vaststellingen op verschillende tijdstippen en de foto's in het strafdossier, staat het voor de rechtbank vast dat beklagden het braakliggend perceel in gebruikten voor de opslag van afgedankte voertuigen en andere afvalstoffen zonder hiervoor over een omgevingsvergunning te beschikken.

Artikel 5.2.4.2, §1/1 VLAREMA bepaalt dat de houder zich van een voertuig moet ontdoen:

1° als het niet is voorzien van de volgende boorddocumenten of als de eigenaar van het voertuig die niet binnen een maand kan voorleggen :

- a) een geldige inschrijving;*
- b) een geldige keuring, tenzij het voertuig er niet over moet beschikken conform het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen;*

2° als de geldigheidsduur van de laatste reglementaire keuring, uitgereikt door een instelling van de technische keuring van een lidstaat van de Europese Unie, meer dan twee jaar verstreken is;

3° vanaf twee jaar na de datum waarop het voertuig voor de eerste keer gekeurd had moeten zijn als het in gebruik was gebleven;

4° als het een technisch totaalverlies betreft of het voertuig de volgende schade heeft:

- a) de veiligheidskooi van het voertuig is vervormd;*
- b) het voertuig is in verschillende stukken uiteengevallen;*

- c) *de voor-, midden- of achterkant van het voertuig is vernield door brand;*
- d) *het voertuig heeft waterschade waarbij het waterniveau in het voertuig het zitvlak van de zetels heeft bereikt.*

Nu werd vastgesteld dat beklaagden ofwel de keuringsbewijzen niet konden voorleggen ofwel de keuringen meer dan twee jaar verstreken waren, betroffen de voertuigen die beklaagden stalden wel degelijk afvalstoffen die op legale wijze moesten afgevoerd worden, namelijk ingeleverd worden bij een erkend centrum voor depollutie, demontage en vernietiging van afgedankte voertuigen.

Het opslaan van voertuigwrakken en gevaarlijke afvalstoffen creëert een groot risico op bodemverontreiniging. Er kan op het terrein olie in de bodem dringen en het grondwater kan potentieel verontreinigd geraken. De wet maakt geen onderscheid tussen opslag op privéterreinen of op openbare terreinen net omwille van de risico's die ons allen aanbelangen.

Op de foto's is duidelijk te zien dat op het terrein ook allerlei afgedankte materialen werden opgeslagen."

Het hof neemt deze overwegingen over en maakt ze tot de zijne.

6. De eerste rechter overwoog in verband met de straftoemeting pertinent het volgende:

"2. Opslag van afvalstoffen in woongebied zorgt voor frustratie en comfortverlies bij de omwonenden. Uit het strafdossier blijkt dat er inderdaad klachten waren bij de buurtbewoners. De hele maatschappij levert grote inspanningen om een degelijk afvalverwijderingsbeleid te voeren. Dit vraagt van elk individu inspanningen teneinde de omgeving leefbaar te houden. Het opslaan gedurende bijzonder lange tijd en in open lucht van autowrakken zonder in een lekvrije bodem te voorzien heeft een potentieel negatieve invloed op de bodem en het grondwater. Het is in die zin van geen tel of dit op openbaar of op privéterrein gebeurt. Bovendien moet rekening gehouden worden met de maatschappelijke kost die door beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. Beklaagden veroorzaakten door de misdrijven schade aan mens, milieu en maatschappij.

Hun halsstarrig gedrag waarbij zij weigerden om zich te conformeren is bijzonder storend.

3. *is | jaar oud en werd reeds viermaal correctioneel veroordeeld voor diefstallen en opzettelijke slagen. Daarnaast werd hij maar liefst 17 keer veroordeeld voor verkeersmisdrijven. Uit zijn strafregister blijkt dat deze beklaagde inderdaad lak heeft aan regels. Zo blijkt dat hij rondrijdt met wagens die niet verzekerd, niet gekeurd of ingeschreven zijn. (...)*

is | jaar oud en werd reeds zes keer veroordeeld wegens verkeersinbreuken. Ook zij reed meermaals rond met voertuigen die niet gekeurd zijn. (...)"

Omwille van de ernst van de feiten, de onwil om zich te conformeren, de risico's voor het milieu en hun ongunstig strafrechtelijk verleden is de geldboete die de eerste rechter de beklaagden oplegde, een passende en noodzakelijke straf, zodat het hof ze bevestigt. De geldboete verminderen of de beklaagden de gunst van het uitstel toestaan, zou aan de straf elk ontradend karakter ontnemen. Ook de medische problemen van rechtvaardigen geen lagere geldboete. Uit niets blijkt dat de geldboete de financiële draagkracht van de beklaagden overstijgt.

De eerste rechter paste de juiste deciemmen toe en voorzag een vervangende gevangenisstraf die de beklaagden voldoende aanspoort tot het betalen van de geldboete.

7. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moeten de beklaagden de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 61,01 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Overeenkomstig artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1, wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 3 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt.

8. Het openbaar ministerie vordert bij toepassing van artikel 16.6.4 Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid de verwijdering van het afval van het terrein.

Artikel 16.6.4 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid bepaalt: *“Wie afvalstoffen achterlaat in strijd met de bepalingen van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, wordt door de strafrechter veroordeeld tot het inzamelen, vervoeren en verwerken ervan binnen een door hem vastgestelde termijn.”*

De beklaagden maken niet aannemelijk dat ze het terrein inmiddels van alle afval ontdeden en de afgedankte voertuigen verwijderden.

Omwille van het talmen van de beklaagden tot nu toe om alle afval en autowrakken te verwijderen, vordert het openbaar ministerie terecht de verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel.

Het hof bevestigt de modaliteiten die de eerste rechter voorzag voor het herstel, met dien verstande dat de termijn van zes maanden pas ingaat vanaf het definitief worden van dit arrest. Er zijn geen redenen om nog een ruimere hersteltermijn te voorzien, of een lagere dwangsom. De beklaagden kregen al ruimschoots de tijd om tot herstel over te gaan. Een langere hersteltermijn en/of een lagere dwangsom zou hen onvoldoende stimuleren om gevolg te geven aan de herstelmaatregel.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden al konden overgaan tot het verwijderen van het afval en de ruime termijn die hen daarvoor nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de beklaagden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

9. Terecht heeft de eerste rechter de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden, met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan als volgt:

bevestigt het bestreden vonnis in al zijn beslissingen, met dien verstande dat:

- de wettelijke bepalingen opgesomd bij de enige telastlegging worden aangevuld zoals in randnummer 4 van dit arrest beslist;
- de vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure nu 61,01 euro bedraagt;
- de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand nu 26 euro bedraagt;
- de kosten van de strafvordering in eerste aanleg opnieuw worden begroot op 165,85 euro;
- de termijn van zes maanden voor de herstelmaatregel pas ingaat vanaf het definitief worden van dit arrest;

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, aan de zijde van het openbaar ministerie begroot op 112,65 euro.

Kosten eerste aanleg opnieuw begroot:

Dagv. beklaagden:	€ 31,41
Betekening verstek (1 ^e bekl.):	€ 27,95
	€ 30,00
Betekening verstek (2 ^e bekl.):	€ 31,41
	€ 30,00
	€ 150,77
+ 10 %:	€ 15,08
Totaal:	€ 165,85

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 30,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklaagden:	€ 31,41
	€ 102,41
+ 10 % :	€ 10,24
Totaal :	€ 112,65

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
 samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren
 en in openbare rechtszitting van **7 maart 2025**
 uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van
 advocaat-generaal, met bijsland van griffier